

MEDI AMBIENT PUIGCERDÀ -
27 novembre 2021 2.00 h

Masella és l'estació amb més garantia de neu el 2030

- El Centre de Recerques Atmosfèriques del Pirineu augura falta de neu per sota dels 1.800 metres
- El canvi climàtic afectarà més les estacions encarades al sud, i això podria comprometre els Jocs Olímpics

Una vista de l'estació d'esquí de Masella, la més ben situada per tenir prou neu durant el 2030 J.C.

JORDI CASAS - PUIGCERDÀ

Només les estacions d'esquí de Masella i Baqueira Beret (Val d'Aran) tindran prou neu natural l'hivern del 2030, quan s'haurien de celebrar els Jocs Olímpics al Pirineu, si prospera el projecte. Vallter 2000 també entraria en aquest grup, però la freqüència de la presèn-

cia de vents intensos li suposa un handicap per a aquesta finalitat. Això no vol pas dir que a la resta dels centres hivernals catalans no hi hagi neu l'any 2030, sinó que aquest factor, associat al

Als anys trenta, s'esquiava fins a l'estació del tren de la Molina

canvi climàtic i a l'orientació sud i ponent de la majoria, fa molt més imprevisible la presència d'aquest element quan els esportistes olímpics hi haurien de competir.

Fer prediccions meteorològiques a més de vuit anys vista té els seus riscos, però aquesta predicció se sustenta en les dades recollides per una entitat de prestigi en aquest camp com és el Centre de Recerques Atmosfèriques del Pirineu, establert a Lanamesa, al departament occità dels Alts Pirineus. Aquesta entitat calcula que es produirà una disminució progressiva anual de neu i augura un model amb falta de neu per sota dels 1.800 metres, on es reduirà la seva presència dels 45 als 15 dies. El meteoròleg de la Vall de Bianya Jordi Zapata afirma, després d'anys de recollir dades al Pirineu gironí –fa un seguiment meteorològic altitudinal amb sensors i estacions automàtiques en zones altes de la capçalera del Ter–, que no és que hi hagi més o menys neu en aquesta zona, sinó que s'ha produït una reducció dels períodes i una fluctuació com la del clima en general. “La temporada és llarga i és molt difícil mantenir la neu esquiable durant el mig any que, tradicionalment, dura. Per exemple, no necessitem pluges si no són en forma de neu”, diu. Zapata és també un bon coneixedor del Pirineu aragonès i català, perquè durant molts anys ha treballat en diferents estacions

d'esquí, i en moltes, com ara Vallter, per exemple, en els seus inicis.

Explica que als anys trenta del segle passat la neu esquiable arribava fins a l'estació de la línia fèrria de Puigcerdà de la Molina, que està situada a 1.500 metres d'altitud, i s'hi podia baixar des de coll Sisé o utilitzar un remuntador que hi havia instal·lat, cosa que des de fa més de trenta anys ja és impossible.

La retallada de la cota de neu afecta totes les estacions del Pirineu gironí, i per tant durant els pròxims anys hauran de modificar les zones de debutants, és a dir, les destinades als cursets i a l'aprenentatge. Totes les pistes oscil·len entre els 2.500 i els 1.600 metres d'altitud a les cotes més altes i baixes, respectivament.

A Vall de Núria van des de la cota 1.964 a la 2.252; a Vallter 2000, de la 2.000 a la 2.500; a Masella, de la 1.600 a la 2.535, i a la Molina, de la 1.667 a la 2.537. Això no obstant, Masella, en el cas gironí, juntament amb Baqueira i, en l'àmbit pirinenc, però ja fora del domini olímpic, Els Angles (Capcir), són les úniques que tenen les pistes al vessant nord i, per tant, tot i tenir un clima mediterrani com la resta de centres hivernals, l'orientació és septentrional i reben poca insolació. A més, les precipitacions hi son més freqüents i abundants, i amb això tenen un cert component atlàntic. A més, estan molt resguardades de les ventades.

Sigui com sigui, les estacions d'esquí del Pirineu han d'afrontar els efectes del canvi climàtic per a la seva pervivència, amb Jocs Olímpics o sense.

LES XIFRES

1.800

metres

és la cota de neu de referència, a partir de la qual els experts en estadística climàtica calculen pel 2030.

2

estacions

d'esquí del Pirineu català són les més aptes per acollir proves olímpiques, i una és gironina.

1.600

metres

és la cota més baixa de la majoria de les estacions d'esquí alpí gironines del Pirineu.

A Andorra, sí, i a l'Aragó, no

L'any dels hipotètics Jocs Olímpics del Pirineu també tindran bona neu per a les proves d'esquí i salts les estacions andorranes com ara Soldeu, Grau Roig i Pas de la casa, perquè estan protegides

del vent, i especialment perquè es tracta de zones on no hi sol haver boires. A més, és una àrea pirinenca amb força precipitacions. I, per contra, no poden assegurar una neu apta per a les proves olímpiques les estacions del Pirineu aragonès, com la de Candanchú, Astún, Formigal, Panticosa, on la presència de boira és el principal problema. De fet, i tal com detalla el meteoròleg Jordi Zapata, la boira i el vent són els principals factors que juguen en contra de la qualitat de la neu. En el primer cas, perquè liqua la neu i la converteix en una neu molt humida i, per tant, no agradable per a l'esquiada i comporta un cert risc per als practicants. En el cas del vent, la seva incidència negativa a les zones nevades és perquè l'aixeca i la transporta, a vegades a velocitats importants, i afecta la visibilitat dels esquiadors.